

- 47 Clericus negociator dicitur, quando rem emitt in sua integra, & immutata forma, venditurus lucrificandi causa: scilicet si rem emitt ita ut sit et materia inde aliquid operandi, & sua opera, & industria mutata vendiderit, aut permutauerit, tunc namque negociari non dicitur, nec gabellam debet, & numero quatragesimo octavo ubi exemplum fingitur.
- 49 Clericus licitum est artificia aliquo viti, unde aliquid lucentur, ac vitam sustentent, obseruari, que hic dicuntur, n. 50.
- 51 Clericus emens mulam, aut equum rudem, vt cultiorem vendat, negotiator non dicitur, nec gabellam debet ex venditione.
- 52 Clericus emens arietes, aut suos ad eos pingues emendandos causa negotiationis, & lucris, gabellam debet.
- 53 Clericus lanæ, aut vvas emens, vt impensa sua per alios pannos, vel vinum faciat lucrificandi causa, est negotiator, ac mercator, ac proinde gabellam solvere tenetur ex venditione pannorum, & vini.
- 54 Monasterium habens venam ferri, & inde per operarios ferrum colligit, & vendat lucrificandi causa gabellam non debet: scilicet si ad id venam ferri emisisset, nisi per Monachos ferrum colligatur, vt in n. 55. sed quomodo intelligendum sit, quod de venâ ferri empta dictum est, late agitur, & distinguitur numeris sequentibus, vsque ad n. 61. inclusiue.
- 62 Clericus aut monasterium emens gregem, & inde fructus collectos vendens gabellam non debet: scilicet si conducat ouium fructus, eosque postea vendat, nam gabellam debet, vt in n. 63.
- 64 Industria, que clericum excusat à negotiatione illa est, qua per propriam personam prestat: scilicet si per conductas & mercenarias personas prestat.
- 65 Negotiari dicitur non solum is, qui sic emitt, vt venditurus lucrificaret, sed etiam, qui ex quocumque alio contractu acquisiuit, vt venditurus lucraretur, quia ex contractu locationis, & venditionis.
- 66 Clericus emens, vel conducat fundum plenum fructibus maturis pendens, an ex venditione fructuum eorundem gabellam debeat? & n. 71.
- 67 Fructus pendentes pars fundi sunt.
- 68 Clericus alienum agrum conducat, & fructus ex suo semine, sua, & suorum industria, cura, & cultura colligat, & vendat lucrificandi causa, gabellam debet, & n. 72.
- 69 Agricultura, & cura gregis laudatissima est, & longe distans à mercatorum officio: hoc tamen verum est in ea quam quis exercet in suis agris, & possessionibus non vero in alienis conductis, vt in n. 70.
- 73 Clericus conducat fructus decimales, eos postea vendens gabellam debet.
- 75 Clericus conducat pradi aliena, & inde fructus collectos vendat in casibus à iure canonico permisis, nempe pro sua necessitate sustentatione gabellam non debet.
- 79 Gabella debetur ex bonis Ecclesie, vel monasterij per negotiationem causa lucris venditis, & acquisitis, & in n. 77.

QVÆSTIO XCIII.

De clerico negotiatore, quod gabellam soluit?

QUæro tandem de intellectu, & praxi l. 7. tit. 1. §. 8. hoc lib. 9. noue Collect. Reg. qua cauetur: *Que lo contenido en la ley antes desta (scilicet) que las Iglesias, Monasterios, Perlados, y clergos de los Reynos no paguen alcuala de ventas que hizieren de sus bienes, ni de los trueques por lo que ellos tocan, y puden tocar, no ayá lugar en lo que los clergos, y Iglesias vendan en por vias de mercaderias, trato, y negociacion: cado lo tal mandamos que paguen alcuala como si fuesen legos.*

In primis obseruo, hoc esse alias iure communi verissimum, & iustissimum, argum. tex. in c. quamquam de censib. lib. 6. ubi, quas non causa negociandi deferunt, & c. & in Clement. presentis eodem tit. de censibus ubi, quas non negociandi causa deferunt, & constat ex resolutis per Felin. in c. Ecclesia Sancta Maria, n. 105. & ibi Dec. n. 57. de consilij. Bertachii in tr. de gabellis 7. p. princip. num. 8. Nauarr. in Man. Latin. c. 17. numero 20. in vers. 74. qui gabellas ubi, nisi quando, & c. Federic. de Senis consil. 207. in fine & refert alios Matienens. l. 11. glof. 1. n. 3. tit. 10. libr. 5. noue Collect. Reg. quos citat Lassart. de decim. vendit. c. 19. n. 5. & Gitond. cum aliis de gabell. 7. p. in princip. num. 10. cum seqq. & approbatur in l. 49. tit. 6. par. 1. ubi quod clerici mercatores termoniti à suis Prelatis non desistentes à mercatura, amittunt franquicias, quas ceteri clerici habent, & ibi Gregorius Lopez in glof. Las franquicias, cum Abb. & aliis exemplificat, & loquitur in gabella, & nostram l. citat, & optime Molin. Theol. in 2. tom. de iust. & iur. disp. 342. col. 538. in vers. sunt vero, refert alios plurimos idem tenentes Castill. de Bobadilla in sua Politica. de Corregido. lib. 2. c. 18. n. 123. liter. E. & n. 124. ubi idem probat, litera A. & B. plures alios refert.

Incaute tamen loquitur d. n. 123. dum dicit: *Por que los que usan de tales negociaciones no son verdaderos clergos: hoc namque fallacium est, siquidem facti ordines imprimunt verum characterem, voluit tamen dicere, que non son reputados por clergos en quanto à esto los clergos que son tratantes, y negociadores: y assi refiere luego el c. negociatorem 88. distincione, que dize, quod à clerico negotiatore est fugiendum tanquam à peste: y en el dicho num. 124. luego signiense se declara mas, diciendo, que en los bienes que son de trato y mercancia, el clergo es reputado como lego, scilicet, à cerca de la cobranca de los derechos de aduanas, o alcualas que adeudaren los clergos de las mercaderias de trato que metieren, o de lo que vendieren de sus granerias, y negociaciones, como lo auia dicho poco antes en el principio del dicho num. 124.*

Ratio enim est, quia negotiatio clericis est prohibita, & dum huic se implicat eorum facultates à laicorum statutis, legibus, & consuetudinibus Ecclesia non defendit, vt inquit textus c. si de vit. & honest. cleri. atque ideo in eis locum debet habere legis nostre dispositio, cum eo casu iuri canonico contraria non sit argumentum. c. 1. cum materia de nou. oper. nuntiat. hoc que non tam contingit ex vi & potestate ipsarum legum, quam ex confirmatione ipsa canonica.

Lex

- 5 Lex igitur nostra 7. nostra non tā per se dicitur, vt clerici negotiatores gabellam debeant (hoc enim haud pollet efficere) quam iubet obseruari id, quod alias iure canonico statutum est per textum in d. capitulo si iudicis traditis per Mencha. de success. creat. lib. 1. §. 10. numero 648. in vers. unde inferitur intellectus in impressione Salmant. & libr. 3. §. 26. numero 64. in versiculo ad hoc inferitur, & numero 78. in versiculo unde quod clericis in Venetiana, & Ludouicus Mexia in pragmatica taxa panis, conclusio, 6. n. 21. & 22. ubi supra & Azuec. in d. l. 7. numero 1. cum aliis, quos citat, & probat iure communi canonico, quod præximus, clericum negotiatorem teneri soluere gabellam, iusta igitur est nostra lex 7. hoc idem præcipiens, vt ex Matiene Mencha & Ducenna tene Gitond. de gabellis 7. parte in principio, num. 10. & Humad. in loco statim citando.
- 6 Necessarium tamen est ad hoc, vt negotiatio illa sit clericis secundum Canones prohibita atque illicita: alias enim, si licitum esset illis negotiari, non pollet quidem lex nostra negotiati clericis, qui subditis non est, tributum imponere: cum ergo generaliter negotiatio iure canonico sit clericis prohibita, generalis quoque est regula, & legis præceptum, vt generalis soluant, eo quod propter illicitam negotiationem, cui se immittit, vt laici iudicentur ab Ecclesia in dict. cap. fin. de vita, & honestat. cleri. cui se conformat nostra l. 7. in fine ubi: *Como si fuesen legos, ita considerat Lassart. dist. cap. 19. n. 66. & 64.*
- 7 Requiritur tamen iure communi ad hoc, vt clericus negotiator priuilegium amittat, vt prius sit, tertio comonitus à iudice suo Ecclesiastico, & nihilominus ab eis non respiciat, iuxta tex. in d. cap. fin. de vit. & honest. cleri. cum similib. & d. l. 49. tit. 6. par. 1. & addit Bernard. Diaz in Partic. crim. Canonica, cap. 55. vers. sed an hoc casu, & de iure communis idem tenent Doctores in dict. cap. fin. de vita, & honestat. cleri. Abb. consil. 6. in fin. in 2. parte consilij, & Felin. in cap. Ecclesia Sancta Maria numero 68. de constitutione Cardin. consil. 12. Baldus in l. usurpationem, C. de veltigal. Quod etiam attendat hac nostra l. 7. procedere in finem Patladorus rerum quotidianarum libro 3. numero 4. Secundum impræss. Saluati anno. 1595. & in foro conscientie idem probant Ludouicus Lopez libro. 1. in struclory negotiant. capitulo 10. pagin. 32. & Nauarr. de restitutione, libro. 3. capitulo 1. n. 136. tom. 2. & cum eis tenent Vega in sua summa libro 5. casu 656. & Solon. de iust. & iur. relatus per Azuec. statim citandum.
- 10 Nihilominus tamen contrarium est verius, & tenendum in praxi, imo quod non requiratur in proposito, de quo agimus, trina, nec alia monitio, quia illa esset magna restrictio ad nostram l. & quasi nunquam consequeretur effectus, eius si talis monitio deberet præcedere: ita tenet & probat Greg. Lopez in d. l. 49. in glof. Franquezas, & ubi quod ad hunc effectum monitio nihil operatur, sed ad hoc, vt cetera bona patrimonialia subiacent statutis, & consuetudinibus laicorum, eo quod ista bona suggerunt facultatem ad negotiandum. Et illa sententia Greg. Lopez est verior, & communis scilicet, quod de mercantiis clerici teneantur gabellas soluere, nulla expectata monitione secundum Humad. d. l. 49. ad Greg. Lopez ibidem glof. 3. an verb. Las franquicias, n. 1. tit. 6. p. 1. ubi in eandem sententiam citat etiam Lapu in e. quando de censib. lib. 6. & ibi Dominicus n.

5. per textum ibi, & per clemen. presentis de censibus dicens, quod illa manifeste bene ponderata probant, & ibidem Cardin. nu. 11. Nauarr. in Manual. cap. 17. numero 208. & Mencha. de success. creat. libr. 3. §. 26. n. 64. hanc eandem sententiam sequitur Gitond. de gabellis 7. p. prin. n. 10. ubi quod præd. monitio non requiritur hodie, nec est in vfu, nec in praxi recepta: idem affirmat Lassart. c. 19. n. 79. & quia sicut Hispaniæ consuetudo etiam ante Concilium Tridentinum potens fuit introducere, vt trina vel aliqua monitio non requiratur ad hoc, vt clericus primæ confusæ priuilegium non perderet, ex eo, quod vestes clericales non deserret, quæ tamen alias de rigore iuris canonici requirebatur, vt præximus in q. 46. hinc secunda præcedente: valuit quoque eadem Hispaniæ consuetudo, vt in nostro etiam proposito nulla monitio sit necessaria: Eandem sententiam sequitur Bobadilla ubi supra num. 124. quod hoc moribus obtinere affirmat Parlador, ubi supra numero 5. in additione noua, & nonissime hoc idem iure acute probat Molin. Theolog. ubi supra 13 dicens, quod textus in d. fin. de vit. honest. cleri. non solum non defenduntur clerici à solutione tributorum, quas negotiando alienant, sed insuper in penam eis iniungitur, vt si ter ab Ordinario admoniti, negotiari non desistant, vniuersum amittant priuilegium clericale, quo ad tributa, & onera cæterorum suorum bonorum, ac personarum: Id, quod non satis attendisse videtur inquit, Lassartus d. cap. 19. numero 79. ubi arbitratu consuetudine præscripta aduersus d. cap. vltim. de vita, & honest. cleri. exigi alcualam ab Ecclesiasticis sine præuia trina monitione de rebus quas negotiando vendunt, aut permutant, quasi iuxta caput illud necessaria esset monitio illa, Quæ consideratio, & ratio Molina prius fuit Gregorius. Lopez & Humad. ubi supra vt præximus, & quidem non contemnenda: vera igitur est in puncto iuris, & tenenda in indicando, & consulendo, absque aliquo scrupulo præfata communis sententia de qua supra, quicquid Azene. in dict. l. 7. n. 12. dicat eam sequendam ubi consuetudine approbata reperitur & non aliam: Eandem communem sententiam, quod in gabellis ex communi vfu, & praxi nulla monitio sit necessaria tenet Flores lib. 1. var. q. 23. in 1. p. num. 232. fol. 183.

Secundo obseruandum est, quod ad hoc, vt clericus aliqui vendens gabellam debeat, non sufficit, quod rem illam, quam vendit, illicite acquisierit per modum aliquem à canonibus prohibentem, sed insuper opus est, quod eam acquirendo, & postea vendendo, negotiari enim confiter, vt probat lex nostra 7. & voluit nuncupatum Federic. de Senis consil. 207. ad fin. & tenet expresse Lassartus ubi supra n. 64. inde deducens, & vt quamuis illicitum, & prohibitum sit clerico aduocare aduocaticque officium exercere, nisi in certis quibusdam casibus, vt in c. 1. ne clericus vel monachus, & in l. 10. tit. 3. lib. 1. noue Collect. Reg. Si tamen de facto aduocans rem aliquam loco salarij acquisierit, iuxta triticum: aut aliam rem quam postea vendiderit, vt lucrificaret, gabellam quidem ex venditione, aut permutatione proculdubio non debet, quia vere negotiatus non est, qui, quod in præmium laboris, & consilij sui accepisset, alienat, & vendidit, vel permutauit vilis sibi sit pretio rei, vel alia permutata feui, quam re ipsa vti.

Negotari enim ex communi omnium sententia, & ex tex. in c. 2. & in c. c. i. c. 88. distincione, &

S 2

et in c. 1. et 2. e' clerico, vel vou. Betar. Diaz. in pra- xi canonica, c. 50. Patlad. vbi sup. num. 6. & Lassat. vbi supra, dicitur, qui rem acquirit eo animo, & intentione, vt reuendendo lucrificat: at clericus aduocans non acquirit precipue, vt venderet, sed vt sibi pro labore satisfiat, & vendidit autem postea, quia maluit pretium, quam rem: & qui rem semel acquisitam vendit, non negotiatur.

17 Hinc est, vt si clericus rem aliquam emerit mobilem sine immobilem, aut semouentem non quidem animo reuendendi, sed vt ea fruatur, & sui vltus causa iuxta decisionem tex. in l. censoria 203, ff. de verbor. signifi. quam rem postea ex accidenti vendiderit, vt quia vtilius sibi esse contingat, pretio rei frui, quam re ipsa vti, gabellam quidem non debet, ita in terminis tenet Syluest. in Summa verbo excommunicatio g. n. 46 in fine, quem sequuntur Nauar. in manual. c. 27. n. 128. & Lassat. dicit. c. 19. n. 81.

18 Similiter etiam ex eisdem deducitur, quod si statuto caveatur, vt nemo possit triticum reuendere, & aliquis emat in ciuitate frumentum pro victu totius anni, & postea murato proposito volens à ciuitate recedere, frumentum illud vendat, in pœnam legis, vel statuti non incidit, quia inspicienda est prima destinatio, si modo constat de proposito, & destinatione primæ, id, quod ex qualitate rei, & personæ erit iudicandum, alias enim presumeretur id fecisse proposito ab initio id reuendendi, ita Bartol. post Guillielm. de Cugn. in l. cetera 5, sed si separauit. n. 3. per textum ibi ff. de lega. 1. sequitur plures referens Tiraq. in praefatione de vtroque retr. n. 77. & D. Castell. in l. 1. Tur. in gl. Que fueren. vsadas, vers. quod etiam facit ad ea. c. c. & Aueda. respons. 33. num. 4. vers. quarta, & Auiles cap. 52. prat. in gloss. En la tierra, n. 18. vbi inquit, altari iuramento portantis, an habuerit bonam animam è principio nisi qualitas personæ id dissuaderet, vel probatio de opposito sit in promptu, & ibi n. 20. insert ad bonam questionem in fauorem illorum, qui obligantur ad macellum, & panificia reficienda, & complenda ciuitatum, villarum, & locorum huius Regni Hispaniæ, quia tales carnifices, & similes possunt emere carnes viuas, & etiam lues ad reficiendum dicta macella non tamen ad iterum vendendum, vt patet ex legibus Regni: quod si aliquid ex dictis carnibus, & rebus superfit, completo tempore suæ obligationis, poterint vendere sine pena dictarum legum & pragmaticarum, quæ prohibent, triticum, carnes, & lues emi ad reuendendum, quia initium suæ primæ emptionis considerandum est, quod fuit facta pro victu, & sustentatione ciuitatis, seu loci, atque incolarum.

19 Vnde idem obseruandum erit in nostra materia gabellæ, vt si quidem clericus emerit frumentum pro suo victu & sustentatione vnius, vel duorum annorum, & postea murato proposito, vel propter absentiam, vel quia granum corruptum, illud vendat non debet gabellam ex illa venditione, si verifimiliter iuxta qualitatem clerici, eiusque familiæ constat de bono initio, nempe emptum non fuisse ad reuendendum, & quod nunc noua supueniente causa vendit, argumento l. 1. §. unde querit Ossilius. ff. de exercit. act. & doctrinæ Bart. communiter approbat vbi supra.

21 Non enim dicitur, nec est negotiator, qui emit, vt sua necessitati succurrat, l. 1. tit. 7. par. 5. & id, quod principaliter agit attendendum est, non vero quod secundario accidit præter

opinionem, & propositum, l. si quis nec casum; & ibi Iafon, n. 4. ff. si cert. per. & in terminis vno verbo hoc voluit Lassat. d. cap. 19. num. 82. in fine. nec dicitur negotiator, si vendat triticum, oleum, &c. quæ superflua ex provisione anni, ita in terminis inquit Candelab. Aureum 7. Sacrament. 2. tom. in explicatione Bullæ Cœne Domini, numero quadragesimo, versiculo non dicitur.

Vbi in vers. tertio idem probat si clericus rem, 21 quam emerit, veliori consilio ductus vendat, vt aliam diuersam, vel eiusdem speciei emat, † Idem est secundum Sylu. d. verb. excommunicatio. 9. n. 46. vers. unde non est negotiator, in eo qui rem vendit integram, & immutatam, nec qui rem sic vendit, sed hac intentione non emit, sed ad suum vsum empta, statim sibi occurrat lucrum. † Fas enim est clericis emere necessaria ad proprium suorumque vsum, & vendere superflua, vel ex fructibus suorum agrorum, vel ex redditibus proprii beneficii, aut vendenteque illa habuerint, † Imò isto aliquid vilius emerit, non animo reuendendi carius eis, licet, accrescente postea pretio vendere illud carius, & lucrari, nec inde tributum vllum debent, vt habet communis omnium sententia secundum D. Mol. Theol. vbi supra col. 544. in prin. vbi quod in hoc nulla est difficultas, esse pretij magnitudine atque tractatu Ecclesiasticus ad vendendum, intelligens, se postea vilius posse emere res similes: hæc enim ad æconomica gubernationem expectant, quæ in clericis atque Episcopis elucere debet iuxta Paul. Thim. 3. & 5. † Vendere autem bona suorum reddituum, vel patrimonij clarum est, non dici negotiatorem clericum ad hoc, vt tributum soluere teneatur, non enim in hac specie tenetur illud soluere, vt cum aliis probat Candelab. Aureum vbi supra, d. num. 40. in princip.

Si quæ tamen ad Ecclesiasticum deuenirent ex dissoluta societate inita cum alio, aut ex quacunque alia negotiatione quam per alium exerceret, eaque venderet ex illis, deberet quidem tributum, non secus ac si esset laicus, ita Mol. vbi supra, & recte, & ante eum Lassartum de decim. venditione capitulo. 19. num. 66. vers. sed si clericus, † cui addo, idem esse quod socius laicus cuius opera, & tota industria exercetur societate inita inter ipsam, & clericum ea venderet, quæ ad negotiandum, & lucrificandum emerit, tum quia suo nomine id facit, tum etiam quia pro clerico negotiatio exercetur.

Neque his obstat difficultas, quæ ex doctrina Ioannis de Medina de restitutione, g. 30. artic. 2. oriatur existimantis licere clericis, & religiosis negotiari per alios negotia mere lucrativa, tradendo pecunias consanguineo, vt ipsorum loco negotientur, aut inuendo societatem cum alio, aut aliis, vel locando redditus beneficii, aut aliquid aliud cum aliis, ita vt ipsi totam operam, & industriam adhibeant, id est quia tunc cessat ratio prohibitionis, vt pote hæc negotiatio per alium non distrahat, nec clericum animam occupat, & peccata, quæ commisit is, per quem fit negotiatio, clerico non imputentur, modo pecunia ad licitam tradatur negotiationem. Secundo, quia iura solum videntur prohibere Ecclesiastico negotiationem per propriam personam, vt patet ex Clement. 1. de vit. & benef. cleric. quæ solum ponit, quando clericus per se ipsum exercet officium matcellanij: ergo si per alium exerceat non tenetur pena illius capituli, vt dicit gloss. ibi, in verbo publice & personaliter,

personaliter, quam ibi sequuntur Aur. Petrus Anchar. notab. 4. Cardin. in 5. notab. & Imol. col. 3. & in c. significante de appellat. tanquam de re licita dicitur, canonicos habuisse stultos publicos in quibus carnes incidebant, late Tiraq. denobil. cap. 27. n. 8. notab. 3. Pract. g. 1. 3. n. 97. & in Cleme. 1. de stat. Monach. licet Monachi prohibeantur per se ipsos venari, non tamen prohibentur id per alios exercere, quam opinionem Medinæ ipso non citato mire probat, & tenet Aragon. de iur. 9. 72. art. 4. vers. sed dubitabit, pag. 644. atque ita conueniunt Doctores communiter, peccatum lethale esse clericis vel Monachos per se ipsos negotiationem mere lucrativam, qua aliquid emitur, vt immutatum carius datur, exercere vt soluit Molinus d. disputatione 342. in prima conclusione iuncto versum autem, col. 57. Ergo si est licita clericis negotiatio, vel societas per alium, dummodo clericus nullam operam, nec industriam ponat sed tantum pecuniam, conseq. necessario videtur in præmissa specie de qua supra in vers. si qua tamen, quod clericus, qui per se non negotiatur, sed per alium, vel alios non debeat tributum gabellæ pro parte lucri sibi tangente, si eam vendat, vel ille alius pro eo iuxta supra per nos dicta in hac q. n. 6. in vers. necessarium tamen est.

Nihilominus tamen probat contrarium cum Lassat. & Molinus vbi supra simul cum ea additione in d. vers. si qua tamen n. 27. & 28.

30 Quoniam respondemus ad præfata obiectio- nem, quod & si non censemus culpam lethalem esse ita per alios negotiari, aliquid tamen seditatis, atque indecentiæ in ea negotiatione interuenit ratione status, quando circumstantia non adest, quæ illam excuset, quocirca arbitramur illam esse improbandam, quatenus est ex se, vt rectissime tenet Medin. arbitratu quoque Molin. vbi supra, column. 543. in vers. ego quamuis. † Ratio namque propterea quare sit prohibita regulariter clericis negotiatio mere lucrativa, qua aliquid emitur, vt immutatum carius vendatur, ea nempe est, indecentia, scilicet, maxima ratione status propter ea, quæ idem Molinus d. 2. tom. de iur. & iur. disputatione 339. col. 519. per totam recte considerat, & in terminis d. disputat. 342. in 1. conel. citans ad hoc iura canonica hoc probantia: sed negari non potest, quin sit ingens indecentia ratione status saltem de facto, clericum per alium negotiari: † Accedat regula iuris canonici 82. qui per alium facit proinde est, ac si fueret per se ipsum: hæc igitur est iuris interpretatio, vt ibi aduertit Dyn. in fin. ergo sequenda, quia vbi est eadem ratio, eadem iuris dispositio locum habet, vt illud cum similib. ff. ad l. Aquil. † quod enim quis suo nomine exercere prohibetur, id neque per subiectam personam agere debet: atque ideo si subiectis aliorum nominibus prædia publica colat, quæ Decurionibus condicere non licet, secundum legem vsurpata reuocantur, l. 2. §. 1. ff. de adu. nisi. verum ad ciuit. pert. vbi notat gl. quod non possum per me, nec per alium quoque possum, & allegat alios multos tex. concordant. † qui enim per alium facit per se ipsum facere videtur, vt in d. reg. iuris, & id quidem proprie, vt tenent plures, quos congegit idem Tiraq. in l. conu. in gloss. 3. verb. contracter. n. 181. & quamuis nonnulli teneant contrarium, quos refert Tiraq. de nobilit. d. ap. 27. n. 12. ipse tamen ibi n. 13. fatetur & tenet. † quod non vacat omnino culpa, qui huiusmodi actus prohibitas per alios exercet, vt inquit gloss. prædicta d. Clem. 1. de vit.

& benef. cler. quam in hoc sequuntur Anto. Imol. & Petr. Anchar. Ergo est quoque prohibitum clericis per alios negotiari, & sic debent gabellam soluere, & in hac specie.

Pro quo accedit etiam alia ratio minime quidem inferior ceteris, quod negotio per alium, vel alios pecunia clericis similiter etiam distrahit animam clericis, atque eum occupat, tum cogitationibus futuri euentus, ac lucri desiderio, & communicatione socij frequentiori circa materiam societatis, & modum, & consilium exercendi eam tempore, & rebus opportunis, tum etiam in rationibus, & comparationibus faciendis; hæc namque omnia prope impossibile est quin distrahat, & occupet clericis animam nimis, atque cum auertat ab Ecclesiæ debita consideratione diuinorum: Ergo eadem propositio concurret in clerico negotiante per alium, quæ in negotiante per se ipsam, & tanto magis si per suos institutos seruos, & famulos negotietur, si enim per alium negotiari clericis permitteretur regulariter, esset in fraudem iuris canonici prohibentis negotiationem clericis, † locare autem fructus proprii beneficii, vel eos colligere, & vendere per suos famulos, & institutos licitum omnino esse censo, atque alientum ab omni culpa, & liberum à solutione tribuit gabellæ.

Quo fit, vt clericus vendens vinum suum ad grossum, vel ad minutum non dicitur negotiator, ac proinde gabellam non debeat, ita tenet Gironda de gabell. 7. par. in princip. num. 15. quod quidem omni proculdubio caret, cum neque de ceteris rebus suis clericus teneatur gabellam soluere, sed de his tantum, quæ causa negotiationis emit, atque vendit, vt in l. 6. & 7. huius tituli, & libri cæuetur, idem cum aliis loquens in vino, grano, & oleo vendito à clerico ex propriis fundis Azucud. in d. l. 7. n. 8. ad fin.

Quinimo idem videtur dicendum, si clericus ex lana de redditibus sui beneficii, aut suorum gregum pannos, quos vendat per operarios, atque artifices conductos efficeret, sicut nec eam debet ex vino facto de vnis sui beneficii, vel vineatum suarum, vt prædiximus quia in vtraque specie verum est, ipsium non emere lucrificandi causa, tametsi forma mutetur, sed quod ipsius proprium est administrat, vt sibi magis consulat & prouideat: hoc autem expresse iure prohibitum non inuenio, nec abhorret videtur à piis artibus, aut ipsas offendere, etiam si per famulos, vel alios artifices ad id conductos fiat: non tamen per propriam personam, quia non fuit emptum, vel conductam causa negotiationis, nec acquisitum ex causa societatis, sed ex re propria.

Nihilominus tamen in præmissa secunda specie clericum pannos efficiant ex lana de redditibus sui beneficii, vel suorum gregum, quos vendit per artifices, & operarios conductos aliquid seditatis atque indecentiæ in ea negotiatione interuenire videtur ratione status, vt dicebamus in societate per alium excedenda similiter, & indebita auaritia lucri, ac proinde prohibendum, & quia in hac negotiatione ratio prohibitoria iuris canonici negotiationis clericis prohibet supra considerata concurrere videtur, quare nil mirum quod in hac specie de qua agimus, clericum gabellam debere, si pannos præd. vendat, tenentur in terminis pater Mol. Theol. de disp. 342. col. 539. in vers. idem dicere cuius in hoc sententia probabilior videtur, & comprobatur ex nostra l. huius tit. 1. 8. lib. 1. 4. lib. 9. noue Coll.

atoli

nota

Regia in illis verbis: Por via de mercaderia trato y negociacion.

39 In dta interpretatione Lassartus d. cap. 19. n. 86. dicentis, ita accipienda esse vt vnum quodque illorum sufficiat, vt d. l. dispositio procedat, & sic quo sufficit, clericum negociari, quamuis mercator non sit, quod latius prosequitur, & probat Dominus Azened. in d. l. 17. num. 14. in versu. solum vnum adueto, & numero 15. t vbi quod non sufficit clericum tractare, vt gabella ex tractatu debeatur, sed requirit tractare negociando, & non aliter, quamuis non sit mercator, & quod alias etiam ex eis, quæ clericus tractat ad sui, & suorum sustentationem, non per viam negotiationis, neque mutata forma, gabellam deberet, quod esset absurdum, & lex illa disponere non potest, sed quod intelligatur tracto, y negociacion, copulatiue apponi, sed distinctiue à verbo Por via de mercaderia: cum ergo in præmissa specie, de qua agimus clericus tractet, & negotietur ad lucrandum, efficiendo pannos ex sua lana causa negotiationis, tamen non sit mercator, debet ex prædictæ venditione pannorum gabellam concurrere siquidem simul tunc tractos, & negotiatio quæ gabellæ debitum inducunt, tamen mercator non sit, merito igitur Molina in hac specie idem dicit, quod prædixit, quando Ecclesiasticus vvas emit, vt per famulos aut ministros ad id condonatos vinum: ex his conficiat, quod postea vendat: vel si item lanam emat, vt per operarios, atque a thices conductos pannos ex illis conficiat, quos vendat, vt vtroque casu gabellam debeat propter tractam, & negociationem.

41 Tertio in proposito illud animaduersione dignum esse censeo, vt licet alias ex vno actu mercator quis dici non valeat, vt in l. seruis legati ff. de legat. 3. nomina enim verbalia requirunt frequentiam, quando non sonant in delictum, & ideo mercator proprie est ille, qui plures facit negotiationes, non vnam tantum vt in l. 1. ff. de tribut. quem ita tenet Bartol. in prima constitutione ff. veteris sub n. 10. & in linter. i. i. 1. per text. ibi. ff. de adult. & est communis omnium resolutio, vt patet ex traditis per Cassan. in consuetud. Burgund. rubric. 4. §. 1. in textu ibi. Sellenest. marchande, fol. 151. column. 1. & 3. resoluuit Lassartus d. cap. 19. n. 87. de quo late bene declarans Bembem. in tract. de mercatur. 1. par. in princip. num. 6. vbi supra d. opinio. proficitur esse communem, pluresque tenentes citat.

42 Nihilominus tamen in proposito nostræ l. 7. clericus etiam semel mercatus ad reuendendum, si reuendat tenebitur ex dispositione nostræ l. ad soluendam gabellam, ea nempe ratione, quod in proposito non consideratur officium personæ, sed quod res sit vendita por via de grangeria, trato y negociacion hoc est, quod fuerit prius empta ad reuendendum, vt lucri faciat clericus: t clericis namque nedum mercatura, sed etiam omnis negotiatio est prohibita, etiam alias licita, s. 1. ne clericus vel monachus d. cap. fin. de vita & honestate clerici. constataque ex cap. negotiatorem, & c. formari; 88. distinctione, & negotiatio, vel ex vnico actu dicitur, vt denotat generalitas, text. in c. eiciens versu. qui vero 88. distinctione.

44 Et ideo ex huiusmodi negotiatione solui gabellam vt in cap. quamquam de censibus lib. 6. sufficit ergo in casu nostræ l. 7. vnum quodque illorum, por via de mercaderia, trato y negociacion, ad hoc vt clericus hoc faciens, teneatur soluere gabellam, & sic, quod negotietur licet mercator non sit:

tamen aliud ex illa merentur Patif. de Puteo intr. Sindic. verb. contrahere capitulo 2. numero 1. in fine & Auiles capitulo 2. par. in gloss. De mercaderia, n. 5. quos merito in hoc reprehendit nostram præcedentem opinionem, & intelledum nostræ l. 7. ex professo probans Lassartus d. cap. 19. n. 87. dicens, quod iuxta hanc resolutionem quotidiana praxis obseruetur, vt vel ex vnica clerici venditione per negotiationem contrafacta, Regalis decima debeatur, quam præstatam sententiam ideo nostram appellamus, quoniam priusquam vidissem Lassartem, eam probamus, & postea gaussimi sumus, habere tamen eius coauthorem, atque praxi quotidianam, de qua ipse testatur, esse roboratam: sed & eam communem praxim refert, & sequitur Guirond. de gabell. 7. par. in princip. numero 11. contra Patif. de Puteo, & Auiles vbi supra, & contra alios idem tenentes iure communi, quos ibi refert num. 14. & ita mihi tenendum videtur, tamen si nouissem contrarium probat Azened. in hac l. 7. titul. 18. libro 9. noue Coll. Reg. num. 10. 11. & 15. dicas, quod Lassart. & Guirond. vbi supra, falluntur in hoc, & quod nec praxis hoc admittit, nisi apud iudices anime suæ immemores, nec lex nostra tale quid probat, nec disponit, cum generaliter loquatur, & sic secundum speciales iuris canonici diuisiones sit intelligenda: Et tandem refert ita tenentes Parlador. in additionato Codice, vt ipse inquit lib. 1. verum quotidianarum capit. 3. §. 1. numero 5. in fin. vsque ad numerum 22.

Sed nihilominus opinio Lassart. & Guirond. 45 verior videtur, t quia licet ex vnica vice clericus mercator non dicatur, negari tamen non potest, quin vnica illa vice negotietur, & clericis nedum mercatura sed & quæcumque negotiatio generaliter sit prohibita & negotiatio, vel ex vnico actu dicitur, vt denotat generalitas textus in d. c. eiciens, versu. qui vero rem comparat 88. distinctione, vt obseruat Lassart. vbi supra, & cum sequitur nouissime Flores lib. 2. variarum q. 2. in 1. p. n. 232. fol. 187.

Sed, & idem probandum est, licet venditio fiat 46 illius rei, in qua mercatura non cadit iuxta decisionem, mercis appellatio ff. de verb. signifi. veluti si clericus causa negotiationis emittit fundum, vt eum reuenderet lucri faciendi causa, eumque vendidisset, tunc profecto gabellam ex hac venditione soluere teneatur, iuxta decisionem nostræ l. 7. vt in terminis tenet Dida. Perez in l. 13. in gloss. Paquen el alcanala, ibi, emittit gratia negociationis pradium, tit. 3. lib. 1. Ordinam. ex professo probauit Lassart. d. c. 19. n. 88. vbi exponit verba nostræ Libi. Mercaderia, trato, ne obliuit superioribus iuxta verbum inferius eiusdem l. negociatione, & iuxta terminos subiectæ materiæ, nec enim verborum illa non necessitatis multiplicatio, rerum substantiam mutat, periculis, §. Labes. ff. de aur. & argen. legat. cum vete lex illa 7. ius Canonum transcripserit, de quo in d. c. fin. de vita & honestate clerici cum similibus.

Quarto obseruandum est in proposito, tunc 47 clericum negotiatorem dici, quando rem emit in sua integra, & immutata forma, venditurus lucrificandi causa: secus autem si rem emit, ita vt sit ei materia inde aliquid operandi, & sua opera, vel industria mutata vendidit, aut permittuerit, tunc namque negociari non dicitur, nec gabellam debet, aut aliquid quodcunque tributum, text. in d. cap. eiciens in versu. qui unque rem 88. distinctione, per quem text. ita tenent, & lato

late probant Federic. de Senis consil. 207. in fin. Abbas consil. 6. in fin. in 2. par. lat. in locera, §. sed & si quis ad opus, n. 13. ff. de legat. 1. Dominicus de Sancto Gemiano, in capit. quanguam, num. 10. de censibus lib. 6. Cardinal. in Clementina presentis, num. 2. de censu. Bertach. de gabell. 7. par. princip. num. 11. Silu. in summa verb. excommunicatio. 9. num. 46. Bembem. in tract. de mercat. 1. par. in princip. n. 25. cum sequentibus. Girond. de gabell. 7. par. in princip. num. 11. Homad. in scholiis ad Grego. Lopez l. 49. gloss. 3. n. 1. ad fin. titul. 6. part. 1. Auendam. respon. 33. n. 4. versu. 7. conclusio, Petrus Duennas in regula. 100. n. 11. Didac. Perez in l. 1. gloss. 1. versu. est, & aliud, col. 9. titul. 3. lib. 1. Ordin. Lassart. de decim. vendit. cap. 19. n. 52. vbi rationem differentie assignat Dominicus à Soto lib. 6. de iust. & iur. q. 2. in princ. decisionis questionis. est communis secundum Nauarr. in Manual. cap. 17. n. 128. & cum eo plures alios refert Azened, in d. l. numero 45. 6. 7. & 8.

48 Toties igitur, non videtur clericus negotiator, mercatorne, quoties sic emerit, vt sit ei materia per propriam suam personam aliquid operandi, atque ita ex opera, & industria personæ suæ rem mutata vendiderit aliquid lucraturus, vel non, veluti si lanam emerit, aut sericum, vt aliquid vestiendi, calciandi causa vile propriis manibus conficiat, otio non vacaturus, & vt inde labore, & industria manuum suarum licitum lucrum corrodant: non enim negotium iustum interdicitur est clericis, & Ecclesiasticis personis propter necessitates diuicias: legitimus namque Sanctos Apostolos negotiatio fuisse, & in regula Beati Benedicti præcipitur, prouideri, per quorum manus negotia monasterij procurarent, vt in c. 1. nec clericus vel monachus & Actum Apostolor. cap. 20. dicit de Beato Paulo Apostolo: nam ad ea que mihi opus erant. & his, qui mecum sunt, ministrantur manus ista transumptiue in cap. 1. ad fi. 1. q. 1.

49 Licetum est clericis artificio aliquo vri, vnde aliquid lucraturi, ac vitam sustentent, modo eadem causa præstat non omittam ea, ad quæ ex officio clericali tenentur, & modo artificium turpe non sit ac sordidum, clericisque indecentis textus in capitulo clericus. 1. & 2. 91. distinctione, & in capitulo Præsbyter eadem distinctione capitul. 1. de celeb. Miss. & diuus Hytonimus capitul. nunquam de consecrat. distinctione 5. exemplo Apostolorum consuluit Monachos, sic saltam, vel canistrum texere, hortos colere, fabricare apum aluearias, texere retia, & scribere libros, idque ad comparandum cibum, otiumque fugandum, refert præter Molinus column. 544. in fin. & col. in loco statim citando.

50 In his ergo casibus Sacerdotes, & Monachi vendentes sua opera huiusmodi mercatores, nec negotiatores dicuntur, sed potius artifices, ac proinde gaudentur privilegio, de quo in l. 6. huius titul. 18. libro 9. vt bene explicat Lassartus dist. cap. 19. num. 55. vbi num statim sequenti ex Soto vbi supra, extendit ad eum quotidianum casum,

51 t nemp, quando quis emit mulam, aut equum rudum, vt cultiorem vendat, vt is negotiator non dicatur, quia verè rem illam, quam emit, industria sua mutata, ac meliorem reuendit, hocque esse valde notandum in hac materia affirmat ad hoc, quod clerici huiusmodi lucro occupati gabellam non soluunt etiam, si sine freno, & sella vendiderint, quia non tam negotiari, quam artem exercere censentur, quod clericis nou

est prohibitum, cap. clericus 91. distinctione idem voluit Molinus Theologus. 2. tom. de iust. & iur. diffus. 3. 42. in fin. col. 545. ibi item mulam, aut aliam inuentum, & Parlad. lib. 1. rerum quotidianarum, c. 3. §. 2. n. 9. dicens, quod clericus, qui vnum aut alterum equinum pullum emerit vt curatum postea vendat, non tenebitur gabellam soluere: turpia autem artificia sunt, quæ refert Molin. vbi supra.

Secus censeo dicendum quoties clericus emerit 52 ret arietes, aut lues ad eos pingues reuendendos causa negotiationis, & lucrificet enim operam suam ei rei imponat atque industria, vt eos pinguiore, & sic pretiosiores efficiat, nullum tamen artificium in hoc exercet nec motata forma eos vendit, sed ad eandem integram formam, qua emit, licet maiores, aut pinguiore, in quo mera negotiatio consistit, sicut in aliis negotiis, ob studium, nemp, & auaritiam lucrandi, quod in clericis est illicitum, vt vidimus.

Quod si clericus lanas emerit, non vt ipse 54 operetur, sed vt impensa sua ex mercenatorum, & opificum industria, ac labore pannos efficiat, postea venditurus lucrificandi causa, vel vvas emat, & per famulos, ac personas huic rei aptas in sua apotheca recondat vinum, postea venditurus, vt inde aliquid lucrari queat, quia dubitat quin hoc sit mercatura atque negotiatio y pura grangeria, ex qua proculdubio soluenda est gabella: vt in dictis suribus. nulla enim tunc veritatur industria clerici saltem considerabilis: Ita ex Petro Anchato tenet Siluester in summa, verba excommunicatio 9. versu. 10. vigesimo primo n. 46. sequitur Lassartus d. capitulo 19. n. 67. in principio & Molinus Theologus. 2. tomus de iusticia & iur. diffusatio 342. columna 539.

Hinc Siluest. vbi supra, quod si monasterium 55 habet venam ferri, & inde per operarios ferrum colligat, & vendat lucrificandi causa, non tenebitur ac pedagium, seu gabellam, vt late scriptum reliquit Federicus de Senis consil. 202. per totum: secus vero si venam ferri emerit, per magistrum educeret ferrum, idque venderet, quoniam tunc esset negotiatio mixta artificio, & nulla veritatur industria clericorum secundum Petrum Anchato contra Federicum de Senis vbi supra quam distinctionem sequitur Nauarr. in Manual. capitulo 27. numero 228. & Molinus vbi supra column. 340. t vbi ex eisdem alieit, quod si monasterium venam ferri emat, sed per monachos ex materia ferrum conficiat, quod vendat, non debet gabellam, quoniam id non negotiari, sed emere materiam, vt ministerii Ecclesiasticorum in aliud transmutatam arte factum ab ipsi Ecclesiasticis confectum vendant, eandem distinctionem bimembrem de vena ferri empta à monasterio ad ferrum inde efficiendum sequitur & probat Lassartus d. capitulo 19. n. 57. sic dicens, esse intelligendum dictum consil. 207. Federici de Senis in distincte respondens, præd. monasterium gabellam non debere, quem reprobat in hoc Siluest. vbi supra, in eo quod prædiximus: sed Feder. intelligendus, & interpretandus est iuxta præd. distinctionem Siluest. & communem, quam ipse mer Lassart. n. 58 hoc nomine appellat.

Sed ne generalitas huius resolutionis alias decipiat virum parum in iure versatum, considerari oportet venam ferri dupliciter considerari posse: potest, namque esse talis, vt ferrum ibi renascatur nemp, vt licet inde extrahatur, natura ipsa angatur vena, prout decreti fodinis, argenti fodinis

vel auti dicitur, l. fructu alias si divorcio s. si vir in fundo mulieris. ff. soluto matrimonio & de lapidi. inis in final. de fund. dotal. aut talis quod nihil inde renascatur, sed quod modo est, semper in ea fut. ut, provi de lapidicinis marmoris tradit textus in d. s. si vir in fundo in primo casu, provi de hac venarum distinctione agit l. vigesimo septimo titulo 11. p. 4. & Dominus Molinus de Hispanio primæ. libro primo capitulo vigesimo tertio, numero octavo & nos egimus supra alia quæstione.

57 Ad rem igitur in priori specie, quando vena ferri empta à clerico, vel monasterio eius est natura, vt ibi ferrum renascatur, cum id quod ex vena asportatur in fructu sit, quasi natum & collectum ex ea iam propria clerici, & monasterij facta, non debebitur gabella, sine per monachos, sine per alios ferrum fiat, qua generaliter ex fructibus rerum monasterij, vel clerici nullam tributum debetur, cum negotiatio in hoc non cadat, vt statim dicemus, quo casu recte procedit, & saluari potest consilium Federi. de quo supra.

58 In secunda vero specie, nempe, cum vena ferri non renascatur, quia quod ex ea asportatur in fructu non est, sed potius erat in ipsa vena tempore emptionis à monasterio facta, ac proinde apparet monasterium vendere quod vere emerat, locum habere videtur, & seruanda sit Silueft. & communis resolutio, atque distinctio de qua sup. quæ iuxta hanc interpretationem accipienda, & moderanda est secundum Lassar. vbi supra d. cap. 19. numero 59. & voluit Nauarrus vbi supra dum merito caute loquitur, dicens, si emat, solam venam: quasi diceret, secus esse, si emerit venam, in quo est vena: etenim si emerit solam venam, materiam solam censeretur emere, unde ferrum per ministros conductos faceret, quod venderet: id autem sed negotiari, non secus, ac negotiari est emere vnas ex quibus similiter vinum conficiat, ac vendat: Si vero prædium emerit, materia vena computaretur in fructibus ipsius prædij, cuius dominium emptione fuit comparatum, & ferrum similiter inde aliorum ministerio confectum, ac proinde, id non magis esset negotiatio, nec magis inde tributum deberetur, quam si idem prædium, ac vena non essent empta, sed propria monasterij, quo casu non esset negotiatio, neque item deberetur tributum, quod alluerat Federi. de Senis vbi supra, & in terminis ita declarat, &

61 probat Molin. Theolog. d. colu. 540. ¶ imo procedit eius declaratio siue vena ferri renascatur, siue non, vt constat ex eodem authore ibidem column. 541. in principio, dum statim inquit, quod cum nomine vena non sola materia solet intelligi: sed id vnde illa extrahitur, & cuius est fructus, aut quasi fructus & simpliciter arbitratu asserendum cum Feder. de Senis ex ferro inde confecto non magis deberi tributum, ¶ quam deberetur ex materia ipsa, si venderetur, vt inde alij ferrum conficerent & quam deberetur ex sale eius salinæ, quam nudam emerit monasterium, vt ex qua illius sal ministerio laicorum conficeret, extraheret, ac venderet, in quo euentu nemo affirmabit, negotiatiorem interuenire aut tributum deberi, & hoc rectius, & verius mihi videtur contra Lassar. vbi supra in secunda specie suæ distinctionis modo relate.

62 Hinc iam patet, quod si monasterium, aut clericus emat gregem, & inde fructus collectos, lanam, caseum, & agnos vendat, gabellam non sol-

Vigna

ant

agna

uat, quia negotiari in hoc non videtur: non enim dici potest vendere quod ex emptione acquisiuit, sed potius, quod ex re sua natum est, vt probat tex. n. l. vacca emptor. ff. de emitt. cuius contrarium esset si res ipsa, quæ empta esset, in integra sua forma reuenderetur, quia tunc recte diceretur negotiari ex cap. euenis 88. distinctione & quæ supra diximus in principio huius quæstionis, quod in terminis considerauit, & probauit Lassar. d. c. 19. vbi assignat rationem differentie inter hunc casum, & alterum de ferro collecto ex vena ferri empta, tamen attendente opinione Molinæ, quam modo probauimus in viroque casu gabella non debetur.

Quod si clericus ouium conducat fructus (hoc 63 est) el equitimo de vnas onies, vt castum, & lanam ex eis prouenientia opera, & industria famulorum, vel aliorum ad id aptorum vendat lucrificandi causa gabellam tenebitur soluere, quia id ipsum, quod ex conductione acquisiuit, vendit, ac proinde negotiari videtur, quia nulla versatur in his industria clerici, quæ cum excolat à solutione gabellæ, vt ex supra dictis patet ex traditis per Lassar. d. cap. 19. num. 76. ¶ vbi aduertit, quod 64 industria, quæ clericum excusat à negotiatione illa est, quæ per propriam personam præstatur: secus vero si per conductos, & mercenarias personas præstetur, vt cum aliis probauerat num. 57. ¶ negotiari namque dicitur, non solum is, qui sic emittit, vt venditurus lucrificaret, sed & eis, qui ex quocunque alio contractu quam emptionis acquisiuit vt venditurus lucraretur, puta ex contractu locationis, & conductionis, vt est textus expressus in l. legatis feruis 65. in principio ff. de leg. 3. vbi ferui, qui ad locandum, & conducendum præpositi sunt negotiatores dicuntur, sicut & qui ad emendum, & vendendum præparententur, quem textum ad hoc vt expressam citauit Lassar. d. c. 19. num. 65.

Similiter si clericus emat fundum plenum 66 fructibus maturis, qui in eo pendentes sunt, lucrificandi causa & fructus ab eo decerptos vendit, gabellam debet, quia vere vendit, quod emittit, lucrificandi causa atque ideo negotiari intelligitur, vt in capitulo. euenis, ¶ fructus enim 67 pendente pars rei sunt, fructus pendentes ff. de rei vindicta. Iulianus. §. si fructibus. ff. de actione emptoris de quo late per Tiraquellum de retrahit lignag. §. 1. glossa. 7. ex numero 36. & per Doctores in l. si filius familiaris ff. de verb. oblig. Co- nauarrus libro primo variar. resolut. capitulo 15. numero 3. & libro tertio cap. 4. numero 7. & in terminis probat Lassar. d. c. 19. num. 60. & proculdubio sub n. 77. in vers. secus autem.

Idemque erit, si clericus alienum agrum con- 68 ducat, & fructus ex suo semine, sua & suorum industria, cura, & cultura colligat, vendatque lucrificandi causa ¶ licet enim agricultura, & 69 cura gregis laudatissima à quamplurimis, & præcipue ex prætorum sententia sit quasi longe distet à mercatorum officio, vt late probat Tiraquellus de nobil. cap. 32. & Cuslan. in Cathalog. gloria mund. 1. p. consider. 37.

Hoc tamen verum est, & procedit in ea, quam 70 quis exerceat in suis agris, & possessionibus, non vero in alienis conductis: illa namque, quæ in propriis possessionibus patrimonij, vel beneficij sui per clericum exerceatur, nunquam fuit prohibita, vt constat ex textu in capitulo. clericus verb. agricultura 91. distinctione, & in capitulo. nunquam

de consecratione distinctione 5. & in cap. 1. vbi glossa, & Abb. de celebratione Missæ & resolut late Tiraquellus d. cap. 32. n. 3. cum seq. sed exerceatur in alienis agris per conductionem non honestari conscia est in l. 2. C. de Episcopis & clericis sed omnino prohibita c. 1. ne clericus vel monachus cum similibus non ex alio, vt existimat Lassar. d. c. 19. n. 70. nisi quia mera est negotiatio, dicitur enim negotiari, qui conducit prædium alienum, vt fructus inde collectos vendat, Tiraquellus de nobilitate c. 17. n. 82.

71 Quod si clericus hortum agrumve arboribus plenum conduxerit, ex quibus fructibus naturales percipiuntur, iuxta textum & quæ ibi notatur in l. fructibus ibi, nam si ponam decerpserit. ff. de usur. eoique fructus collectos vendat, proculdubio dandum est cum clericum negotiari, & gabellam debere, quia id quod vendit non ex suo, nec aliqua industria sua, sed ex mero conductionis contractu, ad hoc vt venditurus lucrificaret procedit, quo casu non minor negotiationis ratio est quam in casu statim sequenti de clerico conducente fructus decerptos, & c. quod si clericus agrum cum ipsis fructibus iam natis & pendentibus conduceret, tunc non tam fundi locatio quam ipsorum fructuum emptio, & venditio esset, ac proinde ex venditione eorundem fructuum gabellam proculdubio deberet, vt prædiximus n. 68.

Clericus ergo negotiationem exercens in alienis agris conductis gabellam docet atque soluere tenetur ex huiusmodi negotiatione, vt in terminis late iure probat Lassar. d. c. 19. n. 69. cum seq. ¶

73 sicut etiam gabellam soluere tenetur clericus, qui ex facto conduxit fructus decimales alicuius territorij, vel fabricæ suæ Ecclesiæ, vel alicuius, si eos vendat, quia vere negotiatio est ¶ nec non & clericus, qui cum aliquo societatem inuit, & pecuniam præstitit, & tandem finita societate, deductis fortibus, meribus reliquis ex quæstus, & lucro inter se diuisis, si ipse clericus partem suam illarum mercium vendiderit, tenetur gabellam soluere ex hac venditione tanquam ex negotiatione, vt probat Lassar. d. c. 19. n. 66. diximus sup. hoc c. vers. si qua tamen n. 27. cum seq.

74 Verum, quod diximus, clericum conducentem prædia aliena, & fructus inde collectos vendentem negotiari, ac propterea gabellam debere, intelligendum est de eo, qui contra sacros Canones conduxit iuxta text. in d. cap. 1. ne cleric. vel monach. cum ibi notatis: secus si ex canonum permissione conduceret, veluti cum propria ad sui sustentationem non sufficerent, vel si adeo egenus, & pauper esset, vt necessarium ei sit, aliena prædia conducere, vt fructibus viuat, sine eis vendendo, siue vendendo, vt quæ sibi necessaria sunt ex pretio consequatur, vt in cap. dilecti. 8. de decim. & ibi gl. 1. & gloss. verb. conductiones in cap. peruenit. 86. distinctione: tunc namque gabellam non debet huiusmodi clericus ex præd. negotiatione, vt voluit Montali. in l. 10. tit. 6. par. 1. & cum eo ex professo probat Lassar. d. c. 19. num. 78.

75 Quinto obseruandum est, quod licet Petrus Duennas in reg. 100. n. 11. in fin. teneat, quod ex negotiatione in bonis Ecclesiæ facta, gabella non debeatur, cui fauet Abbas in c. fin. n. 10. de vit. & honest. cleric. vbi inquit, quod si clericus, aut quicumque alius administrator rerum Ecclesiæ cum eis negotietur, non debet Ecclesia perdere suum privilegium, quo magis ex ea negotiatione ga-

bella debeatur, quia vere ipsa Ecclesia non negotiatur, & pena delicti non debet excedere suum authorem: nihilominus tamen attendente nostra l. 7. tit. 18. hoc lib. 9. ibi: Ecclesiæ venditur: proculdubio contractum tenendum est, scilicet, vt gabellam debeat & soluere teneatur Ecclesia ex præd. venditione, aut permutatione per negotiationem facta vt merito contra Petr. Duennas obseruauit Mariens. in l. 11. gloss. 1. n. 3. tit. 10. lib. 5. nou. Collect. Regiæ, quem refert, & sequitur Lassar. d. c. 19. n. 83.

Similiter, & monasteria quorum Prælati res 77 aliquas per negotiationem vendiderint, vel permittauerint gabellam soluere tenentur secundum Silueft. in Summa, verb. excommunicatio 9. n. 46. & Lassar. d. n. 83. in princ.

SVM MARIA.

- 1 Clericus negotiator coram quo iudice conueniendus sit pro solutione gabellæ? & num. seqq.
- 2 L. 4. tit. 4. lib. 6. Ordinar. Veteris intellectus, & n. 3.
- 3 Clerici omnes antiquitus gabellam soluere tenebantur usque ad tempus Regum Catholicorum conditorum, l. 3. del quaderno de las alcualas vt in num. 1. & 3.
- 4 Clericus negotiator gabellam debens pro eius solutione coram iudice seculari conueniri potest, sed intelligit, vt in num. 7. vide etiam in num. 10.
- 5 Ecclesia non defendit clericum negotiatorem à seculari iurisdictione.
- 6 Praxis recepta huius Regni refertur procedendi ad capturam honorum clerici negotiatoris pro solutione gabellæ.
- 7 El Rey, & sus tribunales conocen de las donaciones fingidas que los legos pecheros hazen a clerigos en fraude de los derechos Reales, como son los pechos, y nolos iuezes Ecclesiasticos.
- 8 Clerici, & scholares, qui sub pretextu suorum privilegiorum defraudant gabellas, sunt fures, & tenentur ad restitutionem, vide etiam in num. 17.
- 9 Praxis alia refertur procedendi contra clericos negotiatores pro solutione gabellæ per potestatem secularium.
- 10 In dubio an sit clericus negotiator, vel non poterunt iudex Ecclesiasticus, & secularis de causa cognoscere, sed vide n. 17. ad fin.
- 11 Consultatio Regi facta ab Statu Ecclesiastico horum Regnorum super prædictis, & deciso eius mandato, & commissione facta, ponitur num. 14.
- 12 Quando dubitatur inter lenantem pedagium, & portanem rem de clericatu, vel, de rebus portatis, an suis negociationis causis quid sit censendum, vide n. 15.
- 13 Clerici gabellam debent, del vino, caldo, o mosto de viñas que huieren arrendado: mas no de lo de su cosecha, labrança, y etiança procediente de su hazienda propia, o de sus beneficios Ecclesiasticos.

QVÆSTIO. XCIV.

Coram quo iudice clericus negotiator conueniendus sit pro gabella solutione?

Prima vulgaria ad sunt fundamenta, ex quibus forsitan iuniores aduocati contenderent, coram iudice Ecclesiastico clericum negotiatorem conueniendum esse pro gabella solutione, & in terminis hanc opinionem tenent plures, quos refert, & sequitur Ignatius Salzed. in addit. ad Practic. Crimin. Bernard. Diaz. de Lugo, cap. 5. vers. erit tamen, fol. mibi 175. dicens, quod ab hac opinione, que verior est, non est recedendum, eo quod in Hispania nullo tempore contraria sententia recepta fuit, & alij vero normam legis 4. tit. 4. lib. 6. Ordinarum veter. sequuti, proprius accedentes ad questionem, dicere possent, quod si laicus emit ad clericum negotiatorem aliqua bona magna quantitatibus, & valoris, ipse laicus teneatur gabellam soluere: sin vero minutatim res aliquas clericus ipse vendiderit laico vel quocumque modo clerico, teneatur ipse clericus venditor. Cuius I. generalitatem, dum clericus indistincte solvere teneri probat, gabellam intelligendam esse censet, Didac. Perez, ibi glo. 1. quando clericus est negotiator: fecus si ex rebus patrimonij venderet, nam tunc ipse nec emptor tenetur, vt in l. 3. quatuor gabellarum, & probat cum alijs Lassart. de decim. vendis. cap. 19. n. 80.

Hic tamen intellectus ad d. l. 4. etsi in se hodie verius sit, & tenendus, attenda lege nouiori, nempe d. l. 3. del quaderno de las alcavalas, hodie l. 6. & 7. hoc tit. 18. lib. 9. noue Collecti. Reg. verum tempore quo condita fuit d. l. 4. tit. 4. lib. 6. Ordinarum veter. per el Rey don Enrique III. en Cordoua, año de 1455. nullo modo potest procedere, nec veras erat ex magna generalitate, & indistinctioe dict. l. 4. ibi: De algun clérigo, & ibi: Y nolo facienda assi. por el mismo hecho sea tal, como aquel que deniega a su Rey, y señor natural, su tributo, y señorio.

Quare pro vera illius I. intelligentia atque interpretatione obseruandum est: que antiquamente en tiempo del Rey don Ioan el II. se dudo, si generalmente todos los clérigos devian alcavala, aunque no fuesen negociadores, ni interpuestas personas de legos y se resolvió por todos los Consejeros del dicho Rey don Ioan, que devian alcavala, vt referunt Montala. in gloss. magna, & Greg. Lopez. in l. 50. tit. 6. par. 1. gloss. 1. & Remigius de Gon. in tract. de charis. subsid. cap. fin.

Después se hizo de esto ley general en el primero año que comenzo a Reynar el Rey, don Enrique IV. hijo del dicho Rey don Ioan el II. que fue el dicho año de 1455. en Cordoua, en que se mandó lo que emos dicho, que los clérigos pagassen alcavala, y que el que no la pagasse fuesse echado del Reyno, y le fuesen tomados sus bienes, haciendo pago al arrendador de la alcavala, y penas: esta es la dicha l. 4. tit. 4. lib. 6. del ordenamiento Real antiguo.

De donde parece se collige, que deviendo el clérigo alcavala, como es renta Real, aia de conocer contra el clérigo que no la quisiese pagar el juez seglar.

Sobreuiñeron los Reyes Catolicos y en la dicha l. 3. del quaderno de las alcavalas, qua nouitetur cautum est vt constat ex princip. l. ibi: Porque nuestra intencion es, &c. que no se pida, ni demande alcavala por los arrendadores, y otras qualesquier personas, de las ventas que hizieren de sus bienes qualesquier Iglesias, y Monasterios, Perlados, y clérigos de estos Reynos, ni de los rruoques: hodie est l. 6. tit. 18. hoc lib. 9. Y luego la l. 7. siguiente manda, que lo contenido en la ley antes de ella, no aya lugar en lo que los clérigos, e Iglesias vendieren por via de mercaderia, irato, y negociacion, que de esto manda paguen alcavalas, como si fuesen legos.

Rursus in nostra principali questione Doctor 4. Castillo in l. 70. Tauri, in gloss. El alcavala, in addit. in vers. si vero existimauas, quod in casu, quo clericus vendens, gabellam debeat, ea exigenda sit ab emptore laico, ex l. 32. tit. 19. hoc lib. 9. dum illa lex iubet, quod quando quis emit ad persona potentiori gabellam, retineti penes se debet.

Nihilominus tamen verius est, & tenendum, quod clericus negotiator gabellam debens pro eius solutione coram iudice seculari conueniri possit, & quia cum propter negotiationis delictum iure laici censetur, eumque ad seculari iurisdictione Ecclesiastica non defendat, vt in cap. fin. de vita, & honest. cleric. & ibi gloss. 3. & final. & in cap. quamquam de censibus, lib. 6. & in Clementina presentis, vbi gloss. verbo, Non negociando, eodem titulo, quam ibi probant omnes, & Dec. in capit. Ecclesia sancta Maria, solum. 1. ad fin. de consir. & relati 4. Bertach. de gabell. 7. parte, numer. 8. explicat Humad in l. 49. tit. 6. par. 1. vbi Gregor. Lopez. gloss. 3. & Bobadilla in sua Polytica de Corregidores, lib. 2. cap. 18. numero 123. cum sequentibus, vbi plurimos congerit: & probatur etiam in nostra l. 7. ibi: Como si fuesen legos, tit. 18. lib. 9. non poterit privilegium allegare, vt probat in terminis Mexia in pragmática taxa panis, conclusioe 5. num. 25. & quod intelligendum est, non quidem quo ad clericum personam, que per iudicem seculari, cuiusque ministris capi non potest, nec incarcerari, sed quo ad eius bona, & facultates, vt cauetur in dict. capit. final. ibi, de sui facultatibus, & sic clericus in hac specie, captis pignoribus, poterit adstringi ad solutionem gabellarum, casu quo eas debeat secundum Azeued. in l. 11. tit. 3. lib. 1. Noue Collectiois Regie, num. 5. ad fin. quem sequitur Lassart. dict. cap. 19. num. 84. & Humada vbi supra, in gloss. verb. Las franquezas, num. 2. & latissime idem pluribus comprobatur Girond. de gabell. 7. par. in principio, num. 5. cum sequentibus, vbi quam plurimos auctores antiquos, & modernos pro hac parte citat, & num. 29. inquit, quod hanc opinionem in praxi iam receptam vidit in sua ciuitate Rodie, pro quodam gabellario parrocianis, & quod in Granatenf. Prætorio, & in supremo calculatorum pro iudice seculari fuit pronuntiatum, & semel atque iterum in dict. Granatenf. Prætorio declaratum fuisse, iudicem Ecclesiasticum, qui cum censuris contra secularum procedebat, vim inferre, & causa ad seculari iudicem fuit remissa, eique competere fuit declaratum, quem refert, & sequitur etiam Bobadilla vbi supra, n. 124. & alios plures referens contra alios idem late probat Azeued. in l. 7. n. 13. & 14. tit. 18. hoc lib. 9. vbi quod in praxi hæc opinio secunda recepta est.

Quare audiendus minime est Igna. Salzed. vbi supra,

Supra dum contrarium negative asserit: si enim ipse non vidit hanc secundam sententiam in Hispania in praxi obseruari. alij eam viderunt in praxi admittam, vt supra dict. restantur. Vnde magis auctoribus affirmantibus, quam negantibus credendum est, præsertim cum pars affirmatiua iure quoque probetur, vt vidimus, eandem sententiam lequitur etiam cum alijs, quos refert Flores libr. 2. variarum, quæst. 21. in 1. part. num. 232. ad fin. fol. 187.

Quæ etiam probatur ex l. 1. cap. 9. tit. 2. hoc lib. 9. vbi sic cauetur. §. Orosi in quanto toca a los juezes Ecclesiasticos, que impiden, y embaracan las cobranças de las nuestras rentas, & queriendo eximir, o exceptar alguna, o algunas personas de la paga de ellas, o en otra alguna manera, o que se entremetan a conocer de lo que toca a las dichas rentas no les pertencieren, y proceden contra los nuestrs inezes de rentas en la dicha Contaduria Mayor, se daran, y despacharan las cédulas nuestras para que se acostumbren, para que no conozcan, ni procedan, ni embaracen la dicha cobrança, ni se entremetan en lo a esto tocante, quod de clericis negotiatoribus pronuntiandum intelligendum est, cuius ceteri clerici fidei immunes ad solutionem gabellæ, vt in dict. l. Regis, quod index non eximit, sed ius Canonicum, & dict. l. Regia.

Similiter, quando el clérigo es persona supuesta de lego, y mediante esto se defraudan los derechos Reales, como es en los pechos, haciendo los legos pecheros donaciones fingidas de sus bienes en personas exemptas, el Rey, y sus tribunales conocen de esto, y no los juezes Ecclesiasticos, vt cauetur in l. 11. tit. 10. lib. 5. de la nueva Recopilacion, que l'originem duxit a l. final. C. de annon. & tribus lib. 10.

Vbi Bart. num. 1. eam inducit contra clericos, & scholares, qui sub pretextu suorum privilegiorum defraudant gabellas, haciendo se personas supuestas de legos, & similes clericos fures esse post multos probat Mexia in pragmática taxa panis, conclusioe 5. n. 42. vbi quod non minus in foro animæ ad restitutionem vigiliis fraudati tenentur quam fraud ad rei subtrahe restitutionem, & quod in fraudatoribus gabellarum id communiter tenetur.

Præterea, sobre lo mismo ay ley, y determinacion Real en las ordenanças de Valladolid en el año de mil y quinientos, y se senta y seys, en el libro nono, titulo primero, folio 7. columna secunda in fine, & folio 8. en el principio, adonde auendo referido todas las cosas en que el Rey tiene fundada su intencion, y entre ellas las rentas, y derechos Reales, dize estas palabras:

Porque estas cosas tocan a nuestra preeminencia Real de que siempre los Reyes nuestros predecesores de gloriosa memoria, y nos, y nuestros oficiales, y justicias, acostumbramos a conocer, aunque sea contra clérigos, frayles, y religiosos, y Ordenes, sin que otro se aya de entremeter, ni entremeta en ello, ni se la aya de dar, ni de parte alguna de ello. Idem cauetur en las ordenanças de Granada del año de mil y quinientos y veynete y siete, folio 86. pagina 2. y las cédulas, y visistras que tienen las Audiencias, que dan en su fuerza, y vigor, vt cauetur in lege, & pragmática posita in principio noue Collectiois Regie, circa fin. T. en la Contaduria Mayor ay obligacion de guardarlas, pues son Oydores de la Contaduria Mayor, y tienen la jurisdiccion y autoridad que ban los Oydores

de las Audiencias Reales, vt cauetur in l. 3. tit. 1. libro 9. de la nueva Recopilacion. T. en la ley doze del mismo titulo se les manda, guarden las leyes de nuestros Reynos, especialmente las ordenanças de las Audiencias, y ansi las tienen iuradas.

Qua ratione alia praxis in hoc obseruari potest, nempe, vt clericus huiusmodi negotiator gabellam debens, requiratur primo a gabellariis, vt eam soluant, quod si renuant, occurratur ad Regium Consilium de Contaduria Mayor, adonde se dara provision Real para que dentro de cierto termino la paguen, so pena de perder las temporalidades, y naturaliza, y pará que de sus bienes, que para ello se tomen, se pague, quod quidem iudex Ecclesiasticus impedire non debet, iuxta dict. l. 1. tit. 2. cap. 9. hoc lib. 9. monitum tamen præd. de necessitate non requiritur.

Quod si dubium fuerit, an clericus sit negotiator, nec ne, poterunt index secularis, & Ecclesiasticus de causa cognoscere ex resolutis per Gregor. Lopez in l. 49. verbo, Las franquezas, tit. 6. par. 1. aunque Castillo de Bobadilla en su Politica de Corregidores, lib. 2. c. 18. n. 24. folio 1053. dize, que a su parecer Gregorio Lopez se alarga mucho en esto de que podrá ser juez dello el seglar, & quod hoc expectet ad iudicem Ecclesiasticum contra Gregor. Lopez vbi supra, tenet Patlador. lib. 1. rerum quotidianarum, cap. 3. §. 1. n. 12. vers. si vero in nouis.

Porque en esta razón estando el Estado Ecclesiastico iunto en Madrid, en la Congregacion del año pasado de mil y quinientos y nouenta y siete, en que yo me hallé por esta Santa Iglesia de Ciudad rodrigo, se agrauo de esto por su memorial a su Magestad del Rey don Felipe el Segundo nuestro Señor, en un pleyto muy referido, y graue que entonces estava pendiente en el Consejo Real entre el Prior, y clérigos de la ciudad de Xerez de la frontera de la vna parte, y la justitia Real, y Ecclesiastica de la otra, sobre quien aia de competer a los clérigos tratantes en vino, a que pagassen el alcavala, y otras cosas: en equal pleyto buuo anos diferentes en diuersos tribunales, y su Magestad cometo la vltima determinacion del dicho negocio a ciertos señores Presidentes, y Consejeros: losquales con mucho acuerdo, y deliberacion pronnunciaron en auo muy acertado, y decision de muchas dudas de que en el capitulo precedente, y en este auemos tratado, se pone aqui a la letra, para que por el se libren, y declaren todas las semejantes dudas de aqui adelante, que es del tenor siguiente.

Auto, y decreto del Consejo.

En la villa de Madrid a veynete y siete dias del mes de Enero, de mil y quinientos y nouenta y ocho años: visto por los señores Licenciado Rodrigo Vazquez Arze, presidente del Consejo, Licenciado Paulo de Laguna, Presidente del Consejo de Indias, don Francisco de Rojas, Presidente del Consejo de Hacienda, Doctor don Alonso de Agreda del Consejo, el Licenciado Valladares Sarmiento del Consejo, y Camara de su Magestad: el negoio que es entre el Prior, y clérigos de la ciudad de Xerez de la Frontera de la vna parte: y el Licenciado Alonso Ramirez de Prado, Fiscal de su Magestad de la otra, que les fue remitido por especial cedula de su Magestad, para que prouean en el caso iusticia, y el remedio conuenien